

Sygn. akt: *X Ko 301/21*

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie , X Wydział Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Mariusz Jackowski-spr.

Sędziowie : Sędzia Hubert Zaremba

Sędzia Mariusz Iwaszko

Protokolant: prot. sądowy Karolina Popowska

po rozpoznaniu zażalenia wniesionego przez pełnomocnika komornika sądowego K. S.

na postanowienie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 września 2021 r.

w przedmiocie zawieszenia komornika w czynnościach

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych

postanawia :

utrzymać zaskarżone postanowienie w mocy.

UZASADNIENIE

Zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zawieszenie komornika nastąpiło w związku ze złożeniem wniosku o jego odwołanie (art. 18 ust. 2 pkt 4 u.k.s.).

Zaznaczyć należy, że wystąpienie jednej z fakultatywnych przesłanek umożliwiających zawieszenie komornika , określonych w art. 18 ust. 2 u.k.s. , nakłada na Ministra Sprawiedliwości obowiązek rozważenia wszystkich okoliczności sprawy i wydania w danej sytuacji decyzji celowej , zgodnej nie tylko z interesem samego komornika , lecz także dobrem wymiaru sprawiedliwości i ściśle związanym z nim interesem stron postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez podlegającego zawieszeniu komornika. W wyniku analizy akt sprawy Sąd Okręgowy stwierdza , że zaskarżone postanowienie jest słuszne i celowe , przy czym podkreśla się , że jego uzasadnienie zawiera jasne wskazanie okoliczności faktycznych i prawnych , stanowiących podstawę jego wydania.

Ocena dowodów dokonana przez organ dyscyplinarny pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. Ponadto , jak wynika z uzasadnienia wywiedzionego środka odwoławczego , skarżący w istocie kwestionuje ustalenia faktyczne i braki o których mowa w art. 424 k.p.k. , a nie ocenę dowodów – których to uchybień nie potwierdza niniejsza kontrola odwoławcza . W zaskarżonym orzeczeniu odniesiono się bowiem do wszelkich istotnych okoliczności i dowodów sprawy , a zawarte tam konkluzje nie nasuwają zastrzeżeń . Należy także zwrócić uwagę , iż kwestia ewentualnego pokrycia przedmiotowego niedoboru jest w zasadzie irrelevantna , może mieć natomiast znaczenie dla złagodzenia ewentualnej odpowiedzialności karnej / por. art.307 k.p.k. / .

Analiza akt sprawy prowadzi Sąd Okręgowy do stwierdzenia , że zaskarżona decyzja Ministra Sprawiedliwości jest słuszna. W ocenie niniejszego Sądu zawieszenie K. S. zdeterminowane jest specyfiką jego działalności jako funkcjonariusza publicznego , albowiem czynności przez niego wykonywane oraz możliwość stosowania środków przymusu nakazują , by osoba taka legitymowała się nieposzlakowaną opinią , szacunkiem oraz autorytetem , co zostało bez wątpienia podważone z uwagi na fakt wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec K. S. , w którym

wnosi się o wydalenie go ze służby komorniczej . Zważając na powyższą okoliczność , charakter stwierdzonych uchybień , uznać należy, że w przedmiotowej sprawie zawieszenie K. S. na mocy przedmiotowej decyzji jest uzasadnione . Natomiast argumenty podniesione przez skarżącego w przedmiotowym zażaleniu nie mogły skutecznie podważyć zapadłego w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia , stanowiąc w istocie jedynie nieuprawnioną polemikę .

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.